4

Home very welcome

Binnenhuisarchitectuur I Architecture d'intérieur : Polyèdre, Boechout
Foto's I Photos : Jean-Luc Laloux
Tekst I Texte : Laure Eggericx

Een oude boerderij met bijgebouwen is omgetoverd tot een woning, showroom en kantoor. De noordelijke vlakte vormt een passende achtergrond. Henri-Charles en Natasha Hermans tekenden voor deze opdracht – uit liefde voor al wat mooi is.

Avec la plaine du nord en toile de fond, une ancienne ferme et ses dépendances se sont muées en habitation, showroom et bureau. Un défi signé Henri-Charles et Natasha Hermans par amour des belles choses.

Antiek en hedendaagse kunst vinden elkaar in deze magische omgeving. Het gebouw is zowel gezinswoning als hoofdzetel van Polyèdre – een onderneming die een uitgebreid activiteitendomein bestrijkt, van binnenhuisarchitectuur tot de vervaardiging van meubels en de kunst van het leven zelf. Het ontvangen van gasten hoort daar uiteraard bij. Want het zo afgeschermd aandoende pand opent twee maal per jaar de deuren – of vaker, op afspraak. Verrassing, verwondering en enthousiasme zijn drie woorden die de tijdloze, originele ruimtes beschrijven. De oude boerderij "De Leeuw" ligt ver van het stadsgewemel en toch op niet meer dan tien kilometer van Antwerpen. Het is een plek die je niet snel vergeet. De eenvoudige sfeer, zonder dikdoenerij of overdrijving, laten een indruk na op de bezoeker. Je voelt je er meteen thuis. Het pand is enerzijds tijdloos en elementair, maar nodigt tegelijk uit tot reizen, culturele avonturen en verkenningen via voorwerpen uit de volkskunst van verre landen, stijlvolle objecten en hedendaagse kunstwerken.

Antiquités et art contemporain se rencontrent dans cet endroit magique, tout à la fois maison unifamiliale et siège de Polyèdre, une société au vaste champ d'action, de l'architecture d'intérieur à la fabrication de meubles en passant par l'art de vivre... et d'accueillir. Car le lieu, pour privé qu'il soit, se visite deux fois l'an lors des journées portes ouvertes ou sur rendez-vous. Surprise, émerveillement, coups de cœur qualifient ces espaces hors du temps et des sentiers battus. Au bout du monde, et pourtant à une dizaine de kilomètres seulement d'Anvers et de sa frénésie, l'ancienne ferme "De Leeuw" est un lieu à part, un de ces endroits qui marquent et que l'on n'oublie pas. Une ambiance, un certain esprit sans fausse note ni ostentation imprègnent ce chez soi que l'on s'approprierait volontiers. S'il se montre essentiel et intemporel, il invite au voyage, à la culture et à la découverte à travers des objets d'art populaire, de contrées lointaines, de style ou d'art actuel.

Met zijn ecologisch zwembad van 35 meter op de voorgrond knoopt deze plek aan bij het mythische Vlaamse landschap: lage bakstenen gebouwen met grote pannendaken, soms met verlengstukken, elkaar overlappende volumes om de wind beter het hoofd te kunnen bieden – en op de achtergrond het eindeloze vlakke land, doorkruist door sloten. De intieme sfeer van vroeger – grove muren met kleine openingen – contrasteert met de hedendaagse openheid: grote ramen die een intens contact met de natuur mogelijk maken. De bijgebouwen liggen in het verlengde van het woongedeelte. Het houten gebouw vormt een restauratiewerkplaats en links ervan bevindt zich het kantoor van Natasha. De oude broodoven onder het afdak doet nu dienst als oranjerie. Ouderwets betegelde paden verbinden de gebouwen met elkaar.

Avec un bassin écologique de 35 mètres de long au premier plan, le lieu renoue avec les paysages mythiques de la Flandre: constructions basses en briques abritées par de grandes toitures de tuiles quelques fois à coyaux, imbrication des volumes pour mieux se protéger du vent et, à l'infini, la plaine parsemée de plans d'eau. L'intimisme d'antan – gros murs aux ouvertures menues – est confronté à l'ouverture d'aujourd'hui avec de larges baies vitrées qui privilégient un contact intense avec la nature. Les dépendances s'articulent dans le prolongement de l'habitat avec, respectivement, une construction en bois qui accueille l'atelier de restauration et, à sa gauche, le bureau de Natasha. En appentis, l'ancien four à pain fait désormais office d'orangerie. Des chemins pavés comme autrefois assurent la liaison entre les différentes bâtisses.

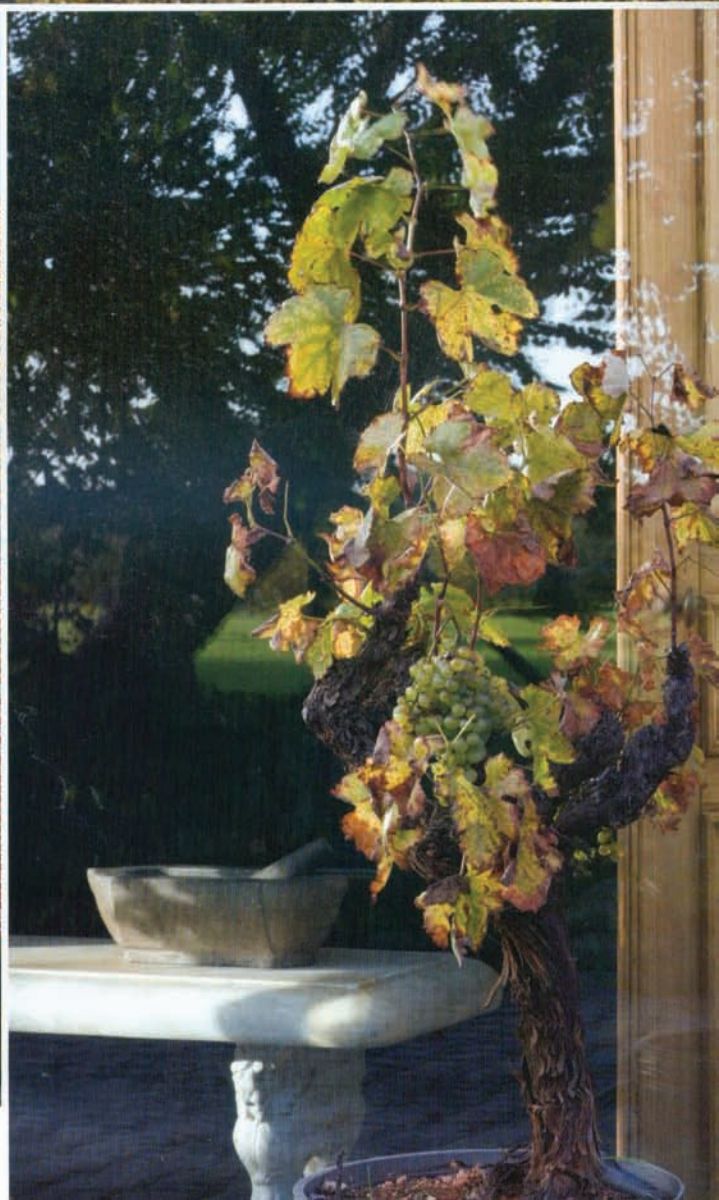

Een Living met een hoofdletter "L". De mooi geproportioneerde ruimte staat in bijzondere verhouding tot de tuin. Het grote raam kijkt uit op de weidse waterpartij. Twee wijnstokken accentueren de symmetrische compositie, die met spiegeleffecten speelt. Een mortier rust op een imposante witmarmeren bank op leeuwenpootjes uit Frankrijk (19de eeuw).

Le Living en majuscule "L". Espace de belles proportions, il entretient une relation privilégiée avec le jardin. La baie vitrée reprend en écho la largeur de la pièce d'eau. Deux vignes accentuent cette composition basée sur la symétrie et le jeu des renvois. Un mortier est posé sur un imposant banc en marbre blanc sur pieds en forme de lions de France (19ème siècle).

De salon is genuanceerd ingericht met oude en hedendaagse evenementen. Het geheel doet denken aan een soberdere versie van een rariteitenkabinet. De bronzen figuren op sokkels zijn afkomstig uit Napel rond 1840-1850, de aardewerken uil is gerealiseerd in de jaren '40 en de collage boven de haard in Lodewijk XV-stijl is van de hand van Jacques Deneef. De fauteuil en bank van Wabbes staan naast een lederen zetel uit Spanje (17de eeuw), een fauteuil uit Italië (18de eeuw), een oud notenhouten bijzettafeltje op een metalen kader en een bergkrukje in de vorm van een blok hout. Chinese gemberpotten, veelvlakkige vazen, koralen en zaagvistanden staan rondom verspreid. Op de vloer ligt een eiken parket in point de Hongrie en rechts van het raam hangt een triptiek van Eric Leraille aan de muur (collectie Jean Demeuldre) boven een tafel van Kees Dresman in staal en zebranofineer. Het gezellige hoekje naast het raam is ingericht met een Lodewijk XIII-fauteuil en een leistenen tafel op een marmeren voet uit de regio Angers. De iriserend groene vazen uit de Hanperiode zorgen voor een oosterse toets.

L'aménagement du salon tout en nuances et en rencontres entre passé et présent, n'est pas sans évoquer une version épurée du cabinet de curiosités. Les personnages en bronze posés sur socles sont des travaux du Grand Tour ramenés de Naples vers 1840-1850, le hibou en terre cuite est une création des années '40 tandis que le collage au-dessus de la cheminée Louis XV est signé Jacques Deneef. Les fauteuil et canapé de Wabbes voisinent avec un fauteuil en cuir d'Espagne (17ème siècle), un fauteuil d'Italie (18ème siècle), une table basse en noyer ancien montée sur un cadre métallique et un tabouret de montagne en forme de rondin. Pots à gingembre chinois, vases polyèdres, coraux et dents de poissons-scies sont posés de-ci, de-là. Au sol, un parquet chêne en point de Hongrie et au mur, à droite de la fenêtre, un triptyque de Eric Leraille (collection Jean Demeuldre) au-dessus d'une table de Kees Dresman combinant acier et placage de zébrano. Le coin cosy près de la fenêtre est meublé d'un fauteuil Louis XIII et d'une table en ardoise sur piètement de marbre provenant de la région d'Angers. Des vases de la période Han de couleur vert irisé y ajoutent une note orientale.

FOLLIES of EUROPE

Een tweede triptiek van Renaat Ivens prijkt boven een notenhouten tafel uit Italië (begin 19de eeuw) met daarop een Thaise buste uit de Ayuthiaperiode (15de eeuw). Een opvallend ingelegd ebbenhouten Italiaans meubelstuk steekt mooi af tegen de witte achtergrond. Ernaast staat, in een volledig andere stijl, een imposante mortier te prijken op zijn sokkel. Dit soort onverwachte en vaak gewaagde tegenstellingen tussen objecten uit alle oorden en tijden vormen de kern van een project dat ook zeer architecturaal van aard is. Er is bijzondere aandacht besteed aan de perspectiefwerking en verschillende kijkrichtingen. De vertrekken vloeien in elkaar over, benadrukt door de aaneenschakeling van ruimten van de living naar de wasruimte. Op de voorgrond twee academische pleisterwerken.

Un autre triptyque, dû à Renaat Ivens, surplombe une table en noyer d'Italie (début 19ème siècle) sur laquelle repose un buste thaï de l'époque Ayuthia (15ème siècle). Un remarquable meuble italien en marqueterie d'ébène se détache du fond blanc. A côté, et dans un style tout à fait différent, un imposant mortier est posé sur son socle. Ces juxtapositions inédites et parfois osées, ces rencontres tout terrain constituent l'essence et la substance d'un projet qui est également très architecturé. Une attention toute particulière a été portée à l'étude des perspectives et des points de vue. Les espaces s'enchaînent avec fluidité comme le souligne cette vue de l'enfilade des pièces du living vers la buanderie avec, pour marquer l'amorce, deux plâtres académiques au premier plan.

De ruime, lichte keuken is een woonvertrek op zich. De lange gastentafel in licht Amerikaans grenen en de vele eiken klapstoelen nodigen uit om te gaan zitten voor een maaltijd, een babbel, een kop koffie. De commode herbergt een merkwaardige collectie servies, bestaande uit kleine veroveringen en verrassende combinaties. De Turbolampen zijn heruitgegeven versies van Louis Weisdorf. De vloer is van marmer uit Mazy. De italiaanse spiegel dateert uit de 18de eeuw en de fauteuil is typisch Lodewijk XIII.
Het tegelpad verbindt de bijgebouwen met het hoofdgebouw. Het loopt langs het zwembad en het gazon, omzoomd door taxus- en hulsthagen. Op de grond groeit klimop. Het ecologisch zwembad staat vol lissen en andere waterplanten.

Claire et spacieuse, la cuisine est une pièce à vivre à part entière. La longue table d'hôtes en pitchpin éclairci et les nombreuses chaises de campagne en chêne invitent à s'y asseoir le temps d'un repas, d'une conversation, d'un petit café. Le meuble d'office recelle une vaisselle hétéroclite faite de coups de cœur et de mariages étonnants. Les lampes Turbo sont des rééditions de Louis Weisdorf. Le sol est en marbre de Mazy. Le miroir italien date du 18ème siècle et le fauteuil à crémaillière est typiquement Louis XIII.
Le chemin pavé relie les dépendances au corps de logis, longeant tantôt le bassin, tantôt les pelouses aux haies de taxus et de houx et parterres de lierre. La piscine écologique regorge de plantes aquatiques, dont des iris.

De rust en stilte van een tijdloze plek. Niet oud, niet nieuw, maar allebei tegelijk. De natuur en het traditionele leven zijn voelbaar aanwezig, maar toch valt hier ook heel goed in het heden te leven. De vertrekken zijn perfect ingericht, zonder dat de verschillende stijlen met elkaar botsen. En dat terwijl de eeuwen en tijdperken kriskras door elkaar lopen. Nostalgie naar de tijden van weleer en dromen van verre oorden gaan hand in hand. Het tuinhuis doet nu eens denken aan een jachthut, dan weer aan een speelhut, een bergchalet of een bouwsel uit het Wilde Westen. Het houten gebouwtje heeft een eigen terras en wordt omgeven door appelbomen. De grote houtvoorraad biedt meer dan genoeg warmte voor de winter.

Een uiterst gestructureerde tuin waarin heesters de boventoon voeren brengt ons naar het hoofdgebouw, waarvan alleen het centrale gedeelte werd bewoond toen het pand nog een boerderij was. De rest van het gebouw was voor de dieren (links) en het hooi (rechts).

Quiétude d'un lieu sans âge. Ni neuf, ni ancien mais les deux à la fois. Proche de la nature et de la tradition, il y fait bon vivre au présent également. Les espaces sont parfaitement équipés mais les gestes sont sans heurts. Les époques se cotoyent et se téléscopent selon un modus vivendi. La nostalgie d'antan s'harmonise avec des rêves de contrées lointaines. L'abri de jardin évoque tour à tour le relais de chasse, la cabane de l'enfance, le chalet de montagne ou le Far West. Réalisé en chêne, il est précédé d'une petite terrasse et longé de pommiers. La grosse réserve de bois permet de se chauffer l'hiver.

Un jardin très structuré où domine le buis précède le corps de bâtisse dont seule la partie centrale était habitée du temps de la ferme. Les annexes de part et d'autre abritaient respectivement les animaux (à gauche) et le foin (à droite).

Na jaren van verwaarlozing en verval is het pand nu een tweede leven begonnen. De sfeer van een typische boerderij uit de regio Lier is onaangetast gebleven. De ziel is zorgvuldig bewaard en de rijkdom is onthuld via slimme, gedurfde aanpassingen, zoals de grote ramen, die een nieuwe dimensie aan het pand verlenen.

L'ensemble revit aujourd'hui après de sombres années de délabrement et de décrépitude. L'esprit de la ferme typique de la région de Lier est sauf. Son âme a été préservée avec beaucoup de sensibilité et sa richesse a été révélée grâce à des interventions magistrales mais justes, comme ces grandes baies vitrées qui lui insufflent une nouvelle dimension.

We betreden de bijgebouwen, met een overzicht op het kantoor van Natasha en de showroom. De vloer is van glad beton, het bureau is van Jules Wabbes en de fauteuil is in de stijl van Lodewijk XIII. De grote instrumenten zijn timmermanspassers. Naast de schoorsteen staat een reiskoffer in gehamerd metaal uit Italië (17de eeuw) met erboven een werk op papier van de Indo-Amerikaanse kunstenaar Pal Govindan. Het bijzettafeltje op schragen is van notenhout.

We zijn terug in het hoofdgebouw. We kijken via de salon uit op de bijkeuken, die ook dienst doet als wasruimte. Op de grijs eiken jachttafel uit Frankrijk (19de eeuw) prijkt een groot houten bord. De vloer in marmer uit Mazy contrasteert mooi met de atmosfeer waarin wit, beige en bruin overheersen.

De trap naar de bovenverdieping is van geschuurd en vervolgens grijs gemaakt eikenhout. De leuning van smeedijzer doet verrassend eenvoudig aan. De hoekkast met oorspronkelijk patina komt uit de Elzas (begin 19de eeuw) en de schattige kinderstoel op drie poten is een staaltje Franse volkskunst.

Incursion dans les dépendances avec un gros plan du bureau de Natasha et du showroom. Le sol est en béton lissé, le bureau est de Jules Wabbes et le fauteuil est de style Louis XIII. Les grands instruments sont des compas de charpentiers. A côté de la cheminée, un coffre de voyage en métal riveté d'Italie (17ème siècle) et, au-dessus, une œuvre sur papier de l'artiste indo-américain Pal Govindan. La table basse sur tréteaux est en noyer.

Retour dans l'habitat principal avec le point focal de la perspective depuis le salon jusqu'à l'arrière cuisine qui fait aussi office de buanderie. Sur la table à gibier en chêne grisé de France (19ème siècle) repose un grand plat en bois. Le sol en marbre de Mazy joue du contraste avec une atmosphère où domine les blancs-beiges-bis. L'escalier qui mène à l'étage a été réalisé en chêne sablé puis grisé. Il est doté d'une rampe en fer forgé d'une étonnante simplicité. L'encoignure avec patine d'origine provient d'Alsace (début 19ème siècle) et l'attachante chaise haute à trois pieds est une production d'art populaire français.

Op de bovenverdieping van de bijgebouwen is de logeerkamer een klein liefdesnest dat van alle gemakken is voorzien: dressing, badkamer met rond vormgegeven bad, bed met eiken krukje in Lodewijk XIII-stijl, blauw gepatineerd nachttafeltje, Lodewijk XIII-zetel... alles overgoten met licht, rust en natuur!

A l'étage des dépendances, la chambre d'amis est un petit cocon de bonheur parfaitement équipé: dressing, salle d'eau avec bain au design arrondi, lit doté d'une banquette en chêne de style Louis XIII, table de nuit patinée bleue, fauteuil Louis XIII... ainsi qu'un grand bain de lumière, de calme et de nature!

